

‘De stoel zat in mijn arm, als het ware’

Wie studeert af aan de kunstacademies? Vandaag deel 4 in een serie: Maarten Dekker, HKU, Utrecht.

Door onze redacteur
DIRK LIMBURG

UTRECHT, 22 JULI. Iedereen kent de gladde vorm van die goedkope plastic tuinstoel. Maarten Dekker zette hem 2,5 meter groot met trefzekere halen op de muur van zijn examenexpositie op de HKU. In één sierlijke krijtlijn gaat het van de stoelpoot, via armleuning, rugleuning en via de andere stoelpoot weer naar beneden. Zitvlak en de rest van de stoel zijn amper aanwezig, en dat hoeft ook niet, want iedereen kan de vorm dromen, hoewel zeker niet iedereen

dit een onderwerp voor een muurschildering zal vinden.

„Er zit dynamiek en balans in die stoel en hij is heel herkenbaar”, zegt Maarten Dekker (23). „Het gaat me niet alleen om de stoel als illustratie, maar ook om het fysieke en autonome van creatie. Ik geloof dat er relevantie ligt in het zetten van bepaalde lijnen en vlakken naast elkaar. Je bouwt iets op. Voor mij was het ook fysiek een uitdaging, sommige buigingen zijn letterlijk de limiet van de reikwijdte van mijn arm.”

De andere tekeningen op de expositie zijn op MDF-platen gemaakt en laten op één na ook stoelen zien en zijn ook met zwart oliekrijt gemaakt dat Dekker hier en daar heeft uitgewreven of verdund. Oliekrijt is volgens hem intenser van kleur dan bijvoorbeeld houtskool of olieverf, al gebruikt

Muurtekening van Dekker.

hij alleen zwart en grijs. „Er is niks mis met kleur, zwart-wit is gewoon helder en duidelijk.”

De uitzondering in zijn stoelen-serie, een keukentrapje, is veel minder als een gestroomlijnde eenheid afgebeeld. De vorm is herkenbaar, maar Dekker vond het zo te zien na het aanzetten van de lijn wel genoeg. Eén van de stoelen is een onherkenbare krassende schets met vingervegen. „Ik had negen MDF-panelen klaar staan en ben net zolang gaan tekenen tot ik in het tekenen zat. Dit was de negende en het meest raak. Er zit nog weinig rationele reflectie in en daarom is hij zo snel en bijna niet herkenbaar.”

Vroeger heeft Dekker mensen en andere zaken getekend. „Stoelen hebben iets in hun vorm wat ik niet bij tafels zie. Een stoel is net wat complexer. Met mensen was ik vastgelopen, omdat ik te veel vanuit een idee of verhaal werkte.”

De stoel van de muurschilder-

ring had Dekker vooraf al vaak geschetst om te ontdekken hoe hij in elkaar zit en hoe lijnen in elkaar overvloeien. „De stoel zat in mijn arm als het ware. Mijn werk gaat over kijken en registreren en het ontrafelen van de vorm.”

Op Dekkers website staat een manifest waarin hij waarschuwt voor conceptuele kunst. „Sommige kunstvormen zijn bijna sociale projecten”, legt hij uit. „Wat Tinkebell met dieren doet is interessant en effectief, maar ze is met andere dingen bezig dan met tekeningen of schilderijen. Een statement maken is prima, maar we gaan te snel voorbij aan het fysieke van autonome beeldende kunst en dus aan het kunstwerk zelf.”

De examenexpositie van de HKU is afgelopen. Inl: www.hku.nl, maartendekker.wordpress.com